

Sygn. akt IV U 1252/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Czernecka-Kozak

Protokolant: Małgorzata Olesiak

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2015 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

odwołania R. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 25 sierpnia 2014 roku znak: (...)

w sprawie R. K.

przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowa w N.

o odsetki

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zasądza od Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowej w N. na rzecz odwołującego się R. K. odsetki ustawowe od kwoty wyrównania emerytury rolniczej należnej za okres od 8 lutego 2008 roku do 30 kwietnia 2010 roku - od dnia 11 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty;

II. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt IV U 1252/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 29 stycznia 2015 roku

Decyzją z dnia 25 sierpnia 2014 roku, znak: (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U z 2013r., poz. 1403 z zm.), ustawy z dnia 17 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013r., poz. 1442 z zm.) oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r., poz. 1440 z zm.) odmówił R. K. prawa do wypłaty odsetek od należnego wyrównania emerytury za okres od 8 lutego 2008 roku do 30 kwietnia 2010 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że dniu 16 lipca 2009 roku wpłynęła do Oddziału (...) KRUS w P. korespondencja z brytyjskiej instytucji ubezpieczeniowej dotycząca R. K. z prośbą o przesłanie stosownych formularzy niezbędnych do wydania decyzji w sprawie świadczenia brytyjskiego. W celu wydania decyzji w sprawie polskiej emerytury koniecznym było ustalenie czy R. K. składał w brytyjskiej instytucji ubezpieczeniowej wnioski o polską emeryturę oraz jaka była data złożenia tego wniosku. Organ rentowy po raz pierwszy skierował wniosek o podanie powyższych danych do brytyjskiej instytucji ubezpieczeniowej

w dniu 31 sierpnia 2009 roku, jednakże pomimo kolejnych ponagleń nie otrzymał żądanych informacji niezbędnych do wydania decyzji w sprawie emerytury rolniczej. Ostatecznie w dniu 10 marca 2014 roku brytyjska instytucja ubezpieczeniowa przysłała kopię wniosku z dnia 1 grudnia 2007 roku. Decyzją z dnia 12 czerwca 2014 roku, organ rentowy - pomimo braku prawidłowo uzupełnionych dokumentów (tj. braku oryginału wniosku) - przyznał R. K. emeryturę rolniczą od dnia 8 lutego 2008 roku. Należne wyrównanie za okres od 8 lutego 2008 roku do 30 kwietnia 2010 roku zostało przekazane na rachunek bankowy wnioskodawcy w dniu 20 czerwca 2014 roku. Organ rentowy podkreślił, iż opóźnienie w wypłacie należnego świadczenia za okres od 8 lutego 2008 roku do 30 kwietnia 2010 roku nastąpiło z przyczyn niezależnych od KRUS, a zatem brak jest podstaw do wypłaty odsetek.

Od powyższej decyzji odwołał się R. K. wnosząc o przyznanie odsetek od należnego wyrównania emerytury za okres od 8 lutego 2008 roku do 30 kwietnia 2010 roku.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 lipca 2009 roku do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziału (...) w P. wpłynął nadany przez brytyjską instytucję ubezpieczeniową formularz E001UK dotyczący R. K. zawierający wniosek o nadesłanie formularzy E202 PL, E205 PL i E207 PL. Organ rentowy niezwłocznie podjął czynności zmierzające do ustalenia okresu ubezpieczenia R. K. w Polsce i wysłał do brytyjskiej instytucji ubezpieczeniowej potwierdzenie tego ubezpieczenia.

W dniu 31 sierpnia 2009 roku R. K. poinformował KRUS, że ubiega się o emeryturę w Wielkiej Brytanii. Powyższe potwierdził w rozmowie telefonicznej z pracownikiem KRUS w dniu 8 marca 2010 roku. Dodał, że w Polsce wniosku o emeryturę nie składał.

Organ rentowy w okresie od 31 sierpnia 2009 roku do 15 października 2013 roku wielokrotnie zwracał się do brytyjskiej instytucji ubezpieczeniowej o nadesłanie formularzy E202 UK, E205 UK, E207 UK i E210 UK. W odpowiedzi formularz E205 UK (potwierdzający brytyjskie okresy ubezpieczenia) został przysłany przez brytyjską instytucję ubezpieczeniową w dniu 14 lipca 2010 roku.

W dniu 23 marca 2012 roku brytyjska instytucja ubezpieczeniowa przysłała do organu rentowego informację, iż odwołujący złożył wniosek o emeryturę w Wielkiej Brytanii w dniu 13 grudnia 2007 roku i od 8 lutego 2008 roku została mu przyznana zryczałtowana emerytura. W formularzach E001 UK, które wpłynęły do KRUS w dniu 20 kwietnia 2013 roku i 20 września 2013 roku brytyjska instytucja ubezpieczeniowa podała, że odwołującemu wypłacane jest świadczenie w Wielkiej Brytanii na wniosek z dnia 2 czerwca 2010 roku.

W dniu 24 lutego 2014 roku brytyjska instytucja ubezpieczeniowa przysłała do KRUS formularz E202 UK (z którego wynika, że R. K. złożył wniosek o emeryturę w Wielkiej Brytanii w dniu 1 grudnia 2007 roku). Wobec braków formalnych (brak podpisu osoby sporządzającej wniosek i brak pieczęci) formularz został odesłany w dniu 27 lutego 2014 roku w celu uzupełnienia. Brytyjska instytucja ubezpieczeniowa w dniu 10 marca 2014 roku przysłała kserokopię formularza E202 UK, a w dniu 11 marca 2014 roku formularz E207 UK (w którym wnioskodawca składając wniosek w Wielkiej Brytanii wskazywał okresy ubezpieczenia w Polsce).

dowód: formularz E001 UK k.2-3 akt KRUS, pismo KRUS z 31 sierpnia 2009 roku k. 22 akt KRUS, formularz E205 PL k. 23 akt KRUS, pismo odwołującego k. 20 akt KRUS, notatka z 8 marca 2010 roku k. 24 akt KRUS, pisma KRUS o nadesłanie formularzy: k. 22, 25, 62, 213, 230, 235, 243, 259, 274, 310 akt KRUS, formularz E205 UK k.66 akt KRUS, formularz E101 UK k. 239 akt KRUS z tłumaczeniem k. 242 akt KRUS, formularze E 101 UK k.279 akt KRUS (załącznik), k.305-309 akt KRUS, formularz E202 UK k. 317 i k. 326 akt KRUS, formularz E207 UK z 11 marca 2014 roku k. 337 akt KRUS

W dniu 31 maja 2010 roku R. K. złożył wniosek o przyznanie emerytury rolniczej z tytułu ubezpieczenia w Polsce. Organ rentowy decyzją z dnia 29 czerwca 2010 roku odmówił przyznania świadczenia, albowiem wnioskodawca nie udowodnił wymaganego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu. Po dokonaniu ustaleń dotyczących okresu ubezpieczenia w Polsce decyzją z dnia 20 października 2010 roku Prezes Kasy Ubezpieczenia Społecznego Rolników przyznał odwołującemu emeryturę rolniczą od dnia 1 maja 2010 roku. Wysokość emerytury została ustalona z uwzględnieniem okresów ubezpieczenia przebitego w Polsce w stosunku do łącznych okresów ubezpieczenia w Polsce i za granicą. Od powyższej decyzji R. K. nie złożył odwołania.

dowód: wniosek z 31 maja 2010 roku k. 57 akt KRUS, decyzja z 29 czerwca 2010 roku k. 60 akt KRUS, decyzja z 20 października 2010 roku k. 168 akt KRUS.

W dniu 15 września 2011 roku R. K. złożył wniosek o wypłatę emerytury od ukończenia przez niego 65 lat, tj. od (...). Wniosek ten został ponowiony w dniu 2 grudnia 2011 roku. W odpowiedzi organ rentowy pismem z dnia 30 grudnia 2011 roku poinformował, iż toczy się postępowanie wyjaśniające z instytucją brytyjską w sprawie przyznania emerytury od ukończenia przez odwołującego wieku emerytalnego, jednakże pomimo wielokrotnego zwracania się do instytucji zagranicznej, KRUS nie otrzymał odpowiedzi.

dowód: wniosek z 15 września 2011r. oraz z 2 grudnia 2011r. k. 193 i k.219 akt KRUS, pismo z 30 grudnia 2011 roku k. 227 akt KRUS.

Decyzją z dnia 12 czerwca 2014 roku organ rentowy - rozpoznając wniosek z dnia 1 grudnia 2007 roku - przyznał R. K. emeryturę rolniczą od dnia 8 lutego 2008 roku. Wyrównanie świadczenia za okres od 8 lutego 2008 roku do 30 kwietnia 2010 roku wypłacono w dniu 20 czerwca 2014 roku.

W dniu 6 sierpnia 2014 roku wpłynął do KRUS wniosek odwołującego o wypłacenie odsetek od należnego wyrównania emerytury za okres od 8 lutego 2008 roku do 30 kwietnia 2010 roku.

dowód: decyzja z 12 czerwca 2014 roku k. 357 akt KRUS, wniosek o odsetki k. 360 akt KRUS.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, której wiarygodności i mocy dowodowej żadna ze stron nie kwestionowała w toku postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie R. K. zasługuje częściowo na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie czy organ rentowy zasadnie odmówił R. K. wypłaty odsetek od należnego wyrównania emerytury za okres od 8 lutego 2008 roku do 30 kwietnia 2010 roku.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U z 2013r., poz. 1403 z zm.) zasady zwrotu nienależnie pobranych świadczeń oraz ustalania odsetek za opóźnienia w wypłacie świadczeń określają przepisy emerytalne oraz przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa. W myśl z art. 85 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2013 r. poz. 1442 z zm.), jeżeli ZUS nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia w terminach prawem przewidzianych, jest obowiązany do wypłaty odsetek w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to jednak przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które ZUS nie ponosi odpowiedzialności. Organ rentowy jest zatem obowiązany do zapłaty odsetek w wysokości określonej przepisami prawa cywilnego wówczas, gdy nie dokona wypłaty świadczeń w terminach przewidzianych w przepisach dotyczących ich przyznawania i wypłacania w następstwie okoliczności, za które ponosi odpowiedzialność (por. wyrok SN z dnia 27 września 2002 r., sygn. II UK 214/02, LEX nr 57164).

Przepis art. 85 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych pozostaje w bezpośrednim związku z art. 118 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS. Przepis ten w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 kwietnia 2009 roku, stanowił, że organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120. W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego (ust. 1a powołanego przepisu). Ustawą z dnia 23 stycznia 2009 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 42, poz. 338) dokonano - z dniem 1 kwietnia 2009 roku - kolejnej nowelizacji ust. 1a art. 118 w ten sposób, że na końcu przepisu dopisano następującą treść: "jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego". Nowelizacja ta jest konsekwencją wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 września 2007 roku, sygn. P 11/07 (OTK-A 2007, nr 8, poz. 97), który orzekł, iż art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS rozumiany w ten sposób, że za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uznaje się dzień wpływu prawomocnego orzeczenia tylko w sytuacji, gdy za nieustalenie tych okoliczności nie ponosi odpowiedzialności organ rentowy, jest zgodny z art. 32 ust. 1 Konstytucji oraz nie jest niezgodny z art. 45 ust. 1 Konstytucji.

Zgodnie z art. 118 ust. 2 cytowanej ustawy, jeżeli w wyniku decyzji zostało ustalone prawo do świadczenia lub jego wysokość, organ rentowy dokonuje wypłaty świadczenia w terminie określonym w ust. 1. Jeżeli na podstawie przedstawionych środków dowodowych nie jest możliwe ustalenie prawa lub wysokości świadczenia, za datę wyjaśnienia ostatniej okoliczności, o której mowa w ust. 1, uważa się datę końcową dodatkowego terminu do przedstawienia niezbędnych dowodów, wyznaczonego przez organ rentowy, albo datę przedstawienia tych dowodów (art. 118 ust. 3 ustawy emerytalnej).

Jak zaznaczono wyżej - na temat art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczenia Społecznego wypowiedział się Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 11 września 2007 roku, w sprawie o sygn. P 11/07, uznając, iż powołana regulacja (przed nowelizacją) - rozumiana w ten sposób, że za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uznaje się dzień wpływu prawomocnego orzeczenia tylko w sytuacji, gdy za nieustalenie tych okoliczności nie ponosi odpowiedzialności organ rentowy- jest zgodna z Konstytucją. W uzasadnieniu wyroku Trybunał Konstytucyjny wyjaśnił, że „wyjaśnienie okoliczności niezbędnych do wydania decyzji” polegać może, między innymi, na: przedłożeniu przez wnioskodawcę brakujących dowodów lub złożeniu stosownego oświadczenia (o ile zaniechano uczynić tego we wniosku), rozstrzygnięciu (w rozmowie osobistej, telefonicznie, faksem lub w drodze korespondencji) z wnioskodawcami, pracodawcami (płatnikami składek), urzędami oraz innymi podmiotami wątpliwości powstałych przy analizie dokumentacji, zwłaszcza dotyczącej przebiegu zatrudnienia i wysokości zarobków, ocenie rozbieżności występujących w materiale dowodowym, uzyskaniu orzeczenia lekarza orzecznika w sprawach świadczeń, do których prawo uzależnione jest od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji, rachunkowym wyliczeniu wysokości świadczenia. Według stanowiska wyrażonego w uzasadnieniu powołanego wyżej wyroku Trybunału Konstytucyjnego, należy zgodzić się z twierdzeniem, że przez wyjaśnienie "ostatniej niezbędnej okoliczności" trzeba rozumieć wyjaśnienie ostatniej okoliczności koniecznej do ustalenia samego istnienia prawa wnioskodawcy do świadczenia. Organ rentowy nie powinien zatem zwlekać (nawet dążąc do korzystniejszego ustalenia uprawnień zainteresowanego) z wydaniem decyzji do czasu rozstrzygnięcia okoliczności, które mogą mieć wpływ na nieznaczne podwyższenie świadczenia.

Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że zgodnie z brzmieniem art. 85 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych zasadą jest wypłata przez organ rentowy ustawowych odsetek określonych w przepisach prawa cywilnego, jeśli organ nie dokona tej wypłaty w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy jest zwolniony jednak z obowiązku wypłaty odsetek, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności. Trybunał Konstytucyjny powołał się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2005 r.,

sygn. akt I UK 159/04, OSNP nr 19/2005, poz. 308, zgodnie z którym, wydanie przez organ rentowy niezgodnej z prawem decyzji odmawiającej wypłaty świadczenia w sytuacji, gdy było możliwe wydanie decyzji zgodnej z prawem, w szczególności, gdy ubezpieczony wykazał wszystkie przesłanki świadczenia, oznacza, że opóźnienie w spełnieniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy ponosi odpowiedzialność, choćby nie można było mu zarzucić niestaranności w wykładni i zastosowaniu prawa. Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że w zakresie stosowania odsetek i związanych z nimi terminów, od których zależy ustalenie prawa do świadczenia (lub jego wysokości), organ rentowy i ubezpieczony powinni być traktowani jednakowo. Trybunał dodatkowo podkreślił, iż jeżeli odpowiedzialność leży po stronie organu rentowego, termin do wydania decyzji i wypłaty świadczenia powinien być liczony od daty, w której organ rentowy, gdyby działał prawidłowo, powinien wydać decyzję, a ubezpieczony powinien mieć prawo do odsetek za stosowny okres.

Jak wynika z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego – pierwsza informacja o ubieganiu się przez odwołującego o świadczenie w Wielkiej Brytanii wpłynęła do KRUS w dniu 16 lipca 2009 roku. Organ rentowy niezwłocznie podjął czynności zmierzające do ustalenia okresów ubezpieczenia R. K. w Polsce i wysłał do brytyjskiej instytucji ubezpieczeniowej potwierdzenie tego ubezpieczenia. Równocześnie prowadził postępowanie w celu ustalenia jaka była data wniosku złożonego przez odwołującego się w Wielkiej Brytanii oraz czy wnosił on o przyznanie polskiej emerytury. W tym ocelu organ rentowy wielokrotnie (w okresie od 31 sierpnia 2009 roku do 15 października 2013 roku) zwracał się do brytyjskiej instytucji ubezpieczeniowej o nadesłanie formularzy E202 UK, E205 UK, E207 UK i E210 UK. W odpowiedzi formularz E205 UK (potwierdzający brytyjskie okresy ubezpieczenia) został przysłany w dniu 14 lipca 2010 roku. Pozostałe formularze – po licznych ponagleniach – wpłynęły do organu rentowego dopiero w 2014 roku: w dniu 10 marca 2014 roku kserokopia formularza E202 UK (z którego wynika, że R. K. złożył wniosek o emeryturę w Wielkiej Brytanii w dniu 1 grudnia 2007 roku) i w dniu 11 marca 2014 roku formularz E207 UK (w którym wnioskodawca składając wniosek w Wielkiej Brytanii wskazywał okresy ubezpieczenia w Polsce). Należy dodać, że brytyjska instytucja ubezpieczeniowa w toku postępowania podawała sprzeczne informacje dotyczące daty złożenia przez R. K. wniosku o przyznanie świadczenia (formularze z 23 marca 2012 roku, 20 kwietnia 2013 roku i 20 września 2013 roku). Podkreślenia wymaga również, że odwołujący się dopiero w dniu 15 września 2011 roku złożył wniosek o wypłatę emerytury od ukończenia przez niego 65 lat, tj. od (...). Wcześniej (decyzją z dnia 20 października 2010 roku) przyznano mu emeryturę rolniczą od 1 maja 2010 roku w wysokości proporcjonalnej. Od tej decyzji wnioskodawca odwołania nie składał. W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, że dopiero od 15 września 2011 roku organ rentowy dysponował wnioskiem odwołującego się o przyznanie świadczenia od ukończenia przez niego 65 lat. Jak wskazano wyżej - w tym okresie organ rentowy cały czas podejmował czynności zmierzające do ustalenia daty złożenia przez odwołującego się wniosku o świadczenie w Wielkiej Brytanii. Informacja ta była niezbędna z uwagi na treść art. 45 ust 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 roku dotyczącego wykonywania rozporządzenia nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 roku w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego z dnia 30 października 2009 roku, zgodnie z którym data złożenia wniosku o świadczenie jest wiążąca dla wszystkich zainteresowanych instytucji. Ostateczną informację o tym, iż wniosek został złożony w dniu 1 grudnia 2007 roku organ rentowy uzyskał od brytyjskiej instytucji ubezpieczeniowej dopiero w dniu 10 marca 2014 roku, zaś potwierdzenie, iż we wniosku zawarto również informację o przebiegu ubezpieczenia w Polsce w dniu 11 marca 2014 roku. W tej dacie wyjaśnione zostały zatem wszystkie okoliczności niezbędne do wydania decyzji w sprawie przyznania świadczenia od daty ukończenia przez wnioskodawcę 65 lat tj. od (...). Od tego dnia organ rentowy miał 30 dni na wydanie decyzji (art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w zw. z art. 51 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników). Decyzja winna być zatem wydana najpóźniej w dniu 10 kwietnia 2014 roku. Od dnia 11 kwietnia 2014 roku organ rentowy był już w zwłoce w ustaleniu świadczenia. Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego decyzja o przyznaniu świadczenia została wydana w dniu 12 czerwca 2014 roku. Wnioskodawcy należą się zatem odsetki ustawowe za okres zawinonego przez organ rentowy opóźnienia w przyznaniu i wypłacie świadczenia tj. od 11 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty. Brak jest natomiast podstaw do zasądzenia odsetek za wcześniejszy okres. W ocenie Sądu organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za długotrwały tok postępowania w sprawie przyznania świadczenia od 8 lutego 2008 roku. Jak wskazano wyżej – dla przyznania świadczenia niezbędna była informacja od brytyjskiej instytucji ubezpieczeniowej o dacie złożenia wniosku o emeryturę. Informację powyższą – na skutek opieszałego i nierzetelnego postępowania brytyjskiej instytucji

ubezpieczeniowej – KRUS uzyskał dopiero w dniu 11 marca 2014 roku. Nie można zatem organowi rentowemu przypisać odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu i wypłacie świadczenia za okres przed tą datą. Opóźnienie to jest wynikiem działania brytyjskiej instytucji ubezpieczeniowej. Jak wskazano wyżej – dopiero od 11 marca 2014 roku organ rentowy dysponował wszystkimi niezbędnymi danymi do wydania decyzji i powinien ją wydać najpóźniej w dniu 10 kwietnia 2014 roku. Wydanie decyzji dopiero w dniu 12 czerwca 2014 roku jest wynikiem okoliczności, za które organ rentowy ponosi odpowiedzialność.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd - na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i powołanych wyżej przepisów - zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zasądził od Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na rzecz odwołującego się R. K. odsetki ustawowe od kwoty wyrównania emerytury rolniczej należnej za okres od 8 lutego 2008 roku do 30 kwietnia 2010 roku - od 11 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty (pkt I wyroku). W pozostałym zakresie, w jakim R. K. domagał się odsetek za wcześniejszy okres, Sąd - na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. i powołanych przepisów - oddalił odwołanie jako bezzasadne.